

hvert fald kan man ikke give et bud på, hvilken metode der måske er værd at prøve.

Med hensyn til produktionsskoleelevernes ydelse synes jeg egentlig også, man kunne forventte, at Dansk Folkeparti sådan set havde et mere præcist bud på, om man synes, det er rimeligt, at nogle af de unge mennesker, som har sværest ved at komme ind på uddannelser, også fik en ordentlig ydelse, i stedet for at de fristes til – og det vil de jo gøre – at gå over i bistandssystemet.

Det drejer sig her både om dem, der ikke får praktikplads, og dem, der er produktionsskoleelever. Det er unge mennesker, som kommer fra hjem, som er de mest uddannelsesuvante. Det er dem, vi taler om. Det er dem, der kommer fra hjem, hvor man ikke er vant til at sige, at nu skal du i gang med den og den uddannelse, fordi forældrene heller ikke selv har en uddannelse.

Derfor er mit spørgsmål: Hvad ville Dansk Folkeparti gøre ved det her, hvis de selv kunne bestemme? Men Dansk Folkeparti siger: Vi venter på regeringen, vi venter på regeringen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen hr. Aage Frandsen burde jo være glad. Vi har altså ikke lagt os fast. Det vil sige, at vi heller ikke har lagt os fast på, at regeringens model er den rigtige, så det burde hr. Aage Frandsen jo rose os for og så gå ind i debatten med det som udgangspunkt og komme med argumenterne osv., som hr. Aage Frandsen gør. De vil givet også indgå i hr. Ole Sohns ordførertale her om lidt, og så får vi debatten om det.

Vi har ikke lagt os fast. Vi kan se, at der er noget fornuftigt, nogen logik i, at man ikke giver meget forskellige ydelser i uddannelsessystemet til de uddannelsessøgende.

Omvendt kan vi også se, at der kan være en risiko for, at nogle kan komme i klemme, og så skal vi ud fra det vurdere, hvor der skal landes, men vi har ikke lagt os fast på det, og i stedet for at være ked af det burde hr. Aage Frandsen jo nærmest være glad for det, når han nu kæmper imod regeringens forslag.

Kl. 19.30

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi tilbage til ordførerrækken: hr. Lars Barfoed.

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi flere grunde til at være meget tilfredse med forslaget til finanslov. Det er jo især, fordi finanslovsforslaget indeholder de første lettelser i skatten på arbejde, som vi har set i mange, mange år.

Ved frem mod år 2007 at halvere antallet af borgere, som betaler mellemskat, og indføre et jobfradrag, vil borgerne nu opleve at betale mindre i skat og dermed, at det bedre kan betale sig at arbejde og gøre en ekstra indsats. Det har været en konservativ mærkesag gennem de seneste år, og derfor er vi meget tilfredse med disse skatlettelser.

Der er også flere andre grunde til vores tilfredshed med finanslovsforslaget, herunder omlægningen fra tilskud til bedre rammebetingelser for virksomhederne, sikring af forskningsmidlerne i de kommende år og en mere fokuseret indsats for de svageste i samfundet samt ikke mindst den fortsatte styrkelse af indsatsen på sundhedsområdet. Det vil jeg vende tilbage til, men først lige et par ord om den overordnede finanspolitik:

Dansk økonomi er jo grundlæggende sund og robust, og derfor har vi været i stand til at modstå effekterne af de svigtende internationale konjunkturer bedre end så mange andre lande. Derfor har regeringen nu kunnet fremsætte et finanslovsforslag for 2004, der på en gang skaber forbedringer og vækst i den offentlige service og fastholder skattestoppet og endda nedsætter personskatterne – alt sammen vel at mærke uden at fravige målsætningerne om at nedbringe den offentlige gæld frem mod år 2010 og øge beskæftigelsen.

Men der er dog en faktor, og mange har været inde på det her i dag, der giver anledning til bekymring. Det er ledigheden, der har været stigende i over et halvt år. Ledigheden rammer mange mennesker og familier hårdt, og derfor skal vi gøre en ekstra indsats for at få vendt den udvikling, hvis den fortsætter. De fleste forventer at se, at de internationale konjunkturer og den indenlandske efterspørgsel i løbet af 2004 vil føre til en stigende beskæftigelse igen, men hvornår og med hvilken hastighed er jo vanskeligt at forudsige præcist. Derfor er det glædeligt, at finanslovsforslaget bidrager til, at 10.000 flere kommer i arbejde.

De ledige skal glæde sig over, at vi har en konservativ-liberal regering. Havde vi stadig væk haft en SR-regering, ville man have strammet op, så ledigheden var steget yderligere. Det